

CLAUSE 1, PREAMBLE AND TITLE

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That Clause 1, the Preamble and the Title stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1, the Preamble and the Title were added to the Bill.

Motion to pass.

Smt. YASHODARA DASAPPA.—I beg to move:

“That the Mysore Children Bill, 1962, be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That the Mysore Children Bill, 1962, be passed.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—We will take up half-hour discussion.

Business of the House

Sri B. D. JATTI.—Before the half-hour discussion begins, I would draw attention to the promise I made earlier to-day that I would enquire and inform whether sufficient replies would be ready from tomorrow onwards. I wish to say that necessary arrangements have now been made. Tomorrow replies will be supplied and from Monday onwards, we will send replies regularly.

HALF-AN-HOUR DISCUSSION ON STARRED QUESTION No. 889

re: House Building Co-operative Societies registered for the construction of Houses for the Scheduled Caste people in the State during 1962-63 and 1963-64.

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ (ಯಂಹಂಕ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 52ನೇ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 889ನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಡಿಬೇಟ್ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಅದರ ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ 1/5 ಭಾಗದ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಂದೆ ತರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದೆ.

ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಒಂದ ಮೇಲೆ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಪುರೋಹಿತವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದರೆ ಅವರ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ. 1948ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ, ಈ ಹರಿಜನರು ಎಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಮೊದಲು ಹಳೆಯ ವೈಸೂರಿ

ನಲ್ಲ ಇದು 200 ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ತರುವಾಯ 250ಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅದನ್ನು 300 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆರಿಸಿದರು. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 400 ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿಯ ಕೊಡುವಂಥ ಆಜ್ಞೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಹಣ ಜನರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮೊದಲನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 85 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಹೆಚ್ಚು 83.34 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ನುಮಾರು 33,000 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 135 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ 42,500 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು 7-4-1961ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ loan scheme ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಈ loan scheme ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹರಿಜನರಿಗೂ ಒಂದು, ಒಂದೂವರೆ ಶುಂಟೆ ಜಮೀನನ್ನು ಫೀರಾಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಹೊಸದಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ 1,500 ರಿಂದ 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತನಕ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು 2½ ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಇದು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆಯ ಮನೋಭಾವ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮೂಡಿದೆ. ಗೃಹನಿರಾಶಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ, 10-11 ರೂಪಾಯಿ ಪೇರು ಮೊಬಲಗನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಿ ಎನ್ನುವ ಕೂಗು ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಇರಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಂತೂ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. 2½ ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ! ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನೇನಾದರೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ! ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನುಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Loan Scheme ಪ್ರಕಾರ ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಒಂದು, ಒಂದೂವರೆ ಕುಂಟೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು free ಆಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಅರ್ಥರಿಸಲಿಲ್ಲದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 600 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಬೇರೆ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, 600 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆಲೆಯ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಕೂಡದು. ಈ ಅರ್ಡರ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇರೆ ಬಹುಶಃ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಕೂಡ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿರಲಾರದು ಎಂದು. ಇಂಥ ಅರ್ಡರ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಹಣ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. Director of Social Welfare ಮತ್ತು Registrar of Co-operative Societies ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಅವರ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಹಣವನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಅರ್ಡರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಹುಶಃ, ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ಹಣವನ್ನು ಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆ, 1962-63 ಮತ್ತು 1963-64ನೇ ಸಾಲಿನೊಳಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳವರಿಗಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು, ನೋಂದಣೆಗೊಳಿಸಲಾದಂಥ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು 1962-63ರಲ್ಲಿ 86 ಮತ್ತು 1963-64ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 96 ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಹಣವೆಷ್ಟು, ಪೇರು ಮೊದಲಿಗೆಷ್ಟು, ಎಷ್ಟು ಜನ ಪೇರು ಹೋಲ್ಡರುಗಳಾಗಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನುಮಾರು ಎಂಟು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕೆ. ಬಿ. ಎಫ್, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ, ನೊಕಪುರ, ಹನುಮನಹಟ್ಟಿ, ಮಂಡಗೋಡು, ಕೊರವಾರ, ಸುರಪುರ, ಸಿರಸಿ, ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ 96 ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಕೇವಲ 8 ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಹಣ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ? 96 ಸೊಸೈಟಿಗಳು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ)

ದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಉಳಿದ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇವರಿಂದ ವಿನಾಗರಿ ಎಂದು ಹರಿಜನರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದವರಿಗೆ, ಸರಕಾರದ ಹತ್ತಿರ ಯಾರ ಮಾತು ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಣ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಶೇಗು ತಕ್ಕಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ್ದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1963-64ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 3,93,500 ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಯಾವ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 4 ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಕಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಟಿ.-ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇವೆ. ಈ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳಿಗೆ 1,29,000 ರೂಪಾಯಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲ ಹಣ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಉಳಿದ 171 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಗತಿ ಏನು? ಬಡವರ ಗತಿ ಏನು? ಯಾವ ಮುಖದ ಬರುವ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಟ್ಟು ಕೇಳೋಣ! ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿ ದಿವಾಡಳಿ ಇಟ್ಟಿದೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ವೈಜ್, ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ವೈಜ್ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ರಂಗನಮುದ್ರೆ ಸೊಸೈಟಿಯು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾರು? ಅಂದರೆ ಅವರೊಬ್ಬ ಸ್ಕೂಲ್ ಟೀಚರ್ ಆಗಿದ್ದು ಚಾಮರಾಜನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬನ್ನಿರು ಸೊಸೈಟಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಕೂಡ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಿಂದ ರಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥವರು. ಇಂಥ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. 10 ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಯಿತೇ! ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಉದ್ಧಾರವಾದಂತಾಯಿತೇ? ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೇ! ತಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಗೆ ಬಂಧು ಬಳಗದವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದು ಅಂದರೆ ಅನ್ಯಾಯದ ಪ್ರದರ್ಶನವಿದೆ. ಪ್ರಜಾ ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಇಂತಹಂಥ ಹಣವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ವೈಜ್ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ವೈಜ್ ಆದರೂ ಹಂಚಬೇಕು ಮತ್ತು, ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಲು ಇಂದಿಯಾ ಸರಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಸ್ಕ್ರೀಂ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಯೋಜನೆ ಮೂಲಕ ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೋ ಇನ್‌ಕಂ ಗ್ರೂಪ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕ್ರೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂದಿಯಾ ಸರಕಾರದವರು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಣ ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿ ಇಡಬೇಕು. ಬೇರೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸ್ಲಮ್ ಕ್ಲಿಯರನ್ಸ್ ಆಫ್ ಇದೆ.

Mr. SPEAKER.—I suppose that the Hon'ble Member expects a reply to all these points. At the end of half-an-hour, it automatically comes to a close. If the Hon'ble Member takes away much of the time, it may not be possible for the Minister to reply to all the points.

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಈಗ ಸ್ಲಮ್ ಕ್ಲಿಯರನ್ಸ್ ಆಫ್ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಶೇಕಡ ಮೂವತ್ತೇಳನವರೆಯಷ್ಟು ಹಣ ಇದೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿದೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಜನರರ ಸ್ಕ್ರೀಂ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ (ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ ಜಾನ್ಯ ನದಸ್ಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಹುಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ವಿವರಣೆ ಕೇಳಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಮಾನ್ಯ ಮನೆಯ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಳೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ 400 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿಸಿದರು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ 4 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಗಿ ರೀಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಸ್ಕೀಂ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 1,500 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಕೀಂ ಇತ್ತು. 1960-61ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ವಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಶಿಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಮತ್ತು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುವ ಮಾದಿರೇ ಅವರ ಉತ್ಸಾಹದ ಹೆಜ್ಜಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಗಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಆಮೇಲೆ ಅವರಾಗಿಯೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗಾಗಿ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಹಣದ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. 1961ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಕೀಮನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹಿಂದೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೀಮು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತೋ ಅದೇ ತರಹದ ಸ್ಕೀಮು ಆದಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗ ಮತ್ತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ನಕಾರದ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ನಾವಾಗಿಯೇ ಹಿಂದೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಕರ್ಯ ಮುಖ್ಯ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇದಲಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಆದ್ದರಿಂದ 61ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಟಿತೋ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಾನು, ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎರ್ರಾ ಸೇರಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದೆವು. ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದ ಸೌಕರ್ಯ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅನ್ನ, ಬಟ್ಟೆ ಇವೆರಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೂರನೆಯದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಾದುದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ವಸತಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ದುರದೈವದಿಂದ ಅತಿ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವಂತಹ ಈ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಿಂದ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾದಂತಹ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯದ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದೆವು. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆ ನಮಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಒಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಇಟ್ಟು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಎರ್ರಾ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸ ಬೇಕೆನ್ನುವುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆಗಲೇ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವಿರುವಂತಹ ಹುಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ಕುಟುಂಬಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು ಏನೂ ವಸತಿ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಕುಟುಂಬಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇನ್ನಿತರ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಕೊಟ್ಟೆವು. ಆ ಸ್ಕೀಂ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾದಂತಹ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಗಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕು, ಅದರ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ವೇಲ್‌ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಪೌರಿ ಒಬ್ಬರು ಆಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಆಫೀಸರು ಆಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಆಫೀಸರು ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂತಹ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕಿಮ್ಮಿತಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯತ್ವಾನ್ವಿತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆವು ಮತ್ತು ಯಾವ ಬಾಬಿನಿಂದ ಸಾಲ ತಂದರೂ ಆ ಸಾಲದ ಮೇಲಿನ ಬಡ್ಡಿಯ ಭಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹರಿಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳಕೂಡದು

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ)

ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮೂರು ಅಥವಾ ಮೂರುವರೆ ಪರ್ಟಿಂಟ್ ಅಷ್ಟು ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್ ಫೇರ್ ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೂಡ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರು ಒಂದೆರಡು ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನಿತ್ತಿದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಕೂಡದು, ಹರಿ ಜನರೇ ಆಗಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಅವರ ಹಿತ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಧನೆ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಹ ಆಕ್ಷೇಪ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪುನಃ ಒಂದು ಸಲ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹರಿಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೆ ಅದು ಒಂದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಆತಂಕ ಹಾಕುವಂತಹದು ಬೇಡ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಆಗಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆವು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಅದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಂತಹ ಉದ್ದೇಶ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗೂ ಈ ಆತ್ಮವಶ್ಯಕವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅರಿವು ಆಗಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿರು ವಂತಹ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಹಾಯ ಇದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಎಂದು ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಕೇಗೆ ಇರಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡ ಕೊನೆಯ ನಿರ್ಣಯ. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದೆರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು ತ್ತೇನೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ 4 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಸ್ಕೀಂ‌ನೊಳಗೆ:

1956-57ರಲ್ಲಿ 92,467 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ.

1957-58ರಲ್ಲಿ 59,248 ,,

1958-59ರಲ್ಲಿ 84,000 ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ.

1959-60ರಲ್ಲಿ 1,47,000 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ.

1960-61ರಲ್ಲಿ 2,66,000 ,,

ಇದರಂತೆಯೇ ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ :

1957-58ರಲ್ಲಿ 28 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರೊವಿಷನ್ ಇತ್ತು 29,87,000 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ.

1958-59ರಲ್ಲಿ 22 ,, 28,91,000 ,,

1959-60ರಲ್ಲಿ 26 ,, 26,71,000 ,,

1960-61ರಲ್ಲಿ 37 ,, 34,90,000 ,,

1961-62ರಲ್ಲಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಸ್ಕೀಂ ಬಂದಾಯಿತು ಆಗ

1961-62ರಲ್ಲಿ 1,50,000 ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರೊವಿಷನ್ ಇತ್ತು 94,000 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ

1962-63ರಲ್ಲಿ 3,00,000 ,, 3,89,000 ,,

1963-64ರಲ್ಲಿ 3,00,000 ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರೊವಿಷನ್ ಇದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ ರುವಂತಹ 3,93,500 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಕೀಂ ಇರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮಗೆ ಇರುವಂತಹುದು ಎಂದರೆ ಈ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಂದ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು ? ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಲೈಫ್ ಇನ್‌ಶೂರೆನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಜೊತೆಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿದ್ದೇವೆ, ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.

5-30 P.M.

ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿ ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಷರತ್‌ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಹಣವನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಕಡೆಗೆ ಅಥವಾ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹಣವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕೆಂದಾ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಜನರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ, ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಇತರ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಂಡು ಹಣ ಬೇಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು

ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ತರಾ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಂಚುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ನಾವು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಗೂ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೂ ಇತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 600 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಎಲ್ಲೋ ನೂರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಅಂಥ ಬೆರೆ ಇದ್ದರೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಅಂಥ ಬೆರೆಯುಳ್ಳ ಜಮೀನಿರುವುದು ಅಪರೂಪ. ಅದುದರಿಂದ ಅಂಥ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಅಂಥ ನಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಸಡಿಲಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಈಗ ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆರೋಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಅಷ್ಟೇ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಕಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—One point that was missed which I think is important, is that a suggestion was made that some head of the Department in respect of his own village or neighbouring village, whatever it is, with a view to helping somebody is supposed to have done something. Is there any substance in it, because I do not want that officer to be exposed to that criticism if there is no substance ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I am sorry, I am unable to say anything in that matter, because I do not have the correct information before me ; but if there is any truth in that, I will see that such things will not occur in future.

Mr. SPEAKER.—So till now nothing has come to the notice of Government ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—No.

Mr. SPEAKER.—The House now adjourns and will meet tomorrow at 8-30 A.M.

The House adjourned at Thirty five Minutes past Five of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 5th October 1963.